

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillemet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Minguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fè

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Impress:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Quatre anys

Ara farà quatre anys que el dit de l'ex-governador Anguera Samsó nomenà l'alcalde de Figueres, Pere Giró, dins d'aquella natural "voluntad y afán de servicio", que caracteritzava els ajuntaments franquistes.

Serie imprecís intentar valorar aquest temps en aquestes curtes ratlles. El tema mereix un "dossier" ampli. Ben segur que els partits, en les properes eleccions, el trauran.

Simplement, és interessant de ressaltar aquí un tret de la seva gestió municipal. Sempre ha tingut l'obsessió que les portes de l'Ajuntament han estat "obertes a tothom". Quin equívoc!

Es cert que les portes són obertes, per a escoltar; però només per això. Quants ciutadans han reproduït l'escena del Tenòrio en el sofà del seu despatx, davant una Inès-Alcalde deferent, receptiva i conversant! Però això és el teatre. Fora d'escena, i una vegada treia la màscara, tot torna a la seva normalitat. Una normalitat identificada amb una política personal i autòcrata.

Potser sí, les portes han estat obertes a aquells sectors més acostats a la seva pròpia política i manera de fer. Aquesta ha estat la constant de tots els ajuntaments des de fa quaranta anys. Sinó, que ens expliqui quines són les raons de no obrir les portes a la Comissió Democràtica de Control Municipal, tot intentant oblidar que el 15 de juny va morir la dictadura i que ara la política passa per altres camins. L'excusa de l'anonimat ja no és seriosa.

Per tant, una vegada més, les portes no s'obren a tantes coses acumulades al llarg d'aquests quatre anys. Aquesta política municipal pragmàtica no ha tingut gairebé mai en consideració l'opinió dels ciutadans que, d'una manera genèrica, es podrien catalogar d'oposició. La porta sempre s'ha obert cap a la dreta. Per a l'esquerra les xerxes estan rovellades.

Martí Carlé

Sumari

• Cròniques y noticias de Figueres	Págs. 8, 9 y 10
• Cròniques de Portbou, Begur, Darnius, La Selva de Mar	12 y 13
• Bústia	14
• Tribuna política	15
• Els diners dels municipis de la Costa Brava, per Ernest Lluch	18

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.